

О. Тогазъ идувать при него ученици-тѣ Іоаннови, и казувать му : Защо ный и Фарисеи-тѣ постимъ много, а твои-тѣ ученици не постятъ ? (Ст. 14).

II. Що имъ отговори Іисусъ ?

О. И рече имъ Іисусъ : Могжтъ ли свадбари-тѣ да тѣжатъ до като е съ тѣхъ младоженикъ-тѣ ? ще дойджтъ обаче дѣшнѣ, кога ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ-тѣ, и тогази ще постятъ. И никой не кърпи ветхѣ дрехѣ съ небѣленъ платъ; защото това което ще ся тури да запълни, отдира отъ дрехѣ-тѣ, и съдрано-то става по лошо. Нито наливать ново вино въ ветхы мѣхове; а инакъ, распуквать ся мѣхове-тѣ, и вино-то ся излива, и мѣхове-тѣ ся развалятъ; но наливать ново вино въ новы мѣхове, и едно-то и друго-то ся увардять. (Ст. 15, 16, 17).

II. Какъ ся тълкува петнадесетый-тѣ стихъ ?

О. Іисусъ ны учи че трѣбва да правимъ ошова, което прилича, което врѣме-то и обстоятелства-та изысквать. Има врѣме за яденіе, има врѣме и за постеніе. Когато бѣше Іоаннъ запрѣнъ, бѣше много прилично да постятъ ученици-тѣ му ; но, както не прилича да постятъ прїатели-тѣ на младоженикъ-тѣ, когато той е още съ тѣхъ, така не бѣше прилично да постятъ ученици-тѣ Іисусови, когато бѣше той още съ тѣхъ.

II. Споредъ тѣя думы Іисусовы, кога трѣбва да постимъ и кога не трѣбва ?

О. Споредъ тѣхъ не трѣбва да постимъ, когато осѣщамы че Іисусъ е духомъ съ насъ и произвожда въ сѣрдца-та ни духовенъ миръ и радость ; а когато осѣщамы че Іисусъ, по причинѣ на грѣхове-тѣ ни ся е отдалечилъ отъ насъ и души-тѣ ни сж лишены отъ него-вѣ-тѣ благодать, тогава има полза отъ по-